

Rusland, den 14. sept. 1914

Min egen kære Ella.

I Dag har jeg lidt Tid til at skrive. Vi er nu et godt stykke inde i Rusland. I Aar den 21. september fejrede jeg min Fødselsdag, det havde jeg aldrig tænkt, at jeg skulde fejre den der. Jeg fik hverken breve eller kort, det er også noget nyt; men det er jo en anden Tid vi lever i. Jeg har ikke hørt hjemme fra i en 14 dage og heller ikke fra dig; men det har nu måske sin Grund, der har nemlig stået i Avisen, at jeg var falden, og i Dag læste jeg det selv "Niels Hansen aus Kelstrup Pr. Hadersleben tot". Det er Gud ske Tak ikke Tilfældet, jeg er i bedste Velgående. Ved Namur i Belgien blev en kammerat af mig såret i det ene Ben, han hed Eskild Hansen og var fra Rødding, så det må være en fejltagelse. Men jeg kan da ikke tro, at han er død, for havde kun et skud gennem Læggen. Jeg er bleven Kusk for en Bagagevogn, jeg rider en russisk Skimmel foran Stærten på Vognen. Vejene er her forfærdelig dårlige, det er ikke sådan som hjemme, det ene Hul ved det andet og i Regnvejr er det sådan af smadder og skidt, at man knap kan komme igennem.

Det er et sjok at se Folkene, smudsige og lasede og urene, vi ligger hellere ude i Laden som inde, man ved jo ikke hvad Sygdom man kan få. Af Rusland har vi snart næsen fuld, det mest gode er at her har vi ingen Gefecht (kamp, red.) havdt inu, så længe kan man jo ikke Klage.

Nu 1000 kærlige Hilsner og Kys fra din hengivne Niels

Hils dine kære Forældre og min Far fra mig. Skriv snart.

God Nat kære Ella!